

Tamil Social Festivals and Their Evaluation: Interactions and Transformations of Tradition

K. Sumithra*,

Assistant Professor, Department of Tamil,
Navarasam Arts and Science college for women, Arachalur, Erode.

Email: sumivijay5899@gmail.com.

Dr.V.C. Srinivasan¹,

Administrative Officer,

Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode.

Email: srivic2345@gmail.com, Orcid Id: <https://orcid.org/0009-0008-9926-7982>

Dr. A. Lakshmi Duttai²,

Assistant Professor, School of Tamil. Pondicherry University, Puducherry.

Email: lakshmi.duttai@pondiuni.ac.in.

*Corresponding Author: K. Sumithra, Email: sumivijay5899@gmail.com,

ABSTRACT

It is no exaggeration to say that the dynamics and identity of Tamil society are crystallized through its festivals. Festivals function as the vibrant Cultural Nodes of society; they are not merely confined to rituals or entertainment events. This research article examines how major Tamil social festivals—comprising seasonal celebrations, temple festivals, and family-social rituals—transcend time to nurture and shape social cohesion, collective responsibility, moral values, and cultural continuity.

Furthermore, in the face of contemporary challenges such as globalization, urbanization, and technological integration, this study considers how these traditional events undergo redesigning and experience shifts in their essence and expression. It analyzes the impact on the social moral framework and collective cultural memory when older festival environments fade or merge with new socio-economic dynamics.

This research is conducted using an interdisciplinary approach, including historical document analysis, field observation, interviews with festival participants, and theories of cultural diffusion. Ultimately, the article moves toward the conclusion that festivals represent a dynamic dialogue between static antiquity and changing social needs.

Key words: Tamil Social Festivals, Tradition, Social Change, Cultural Identity, Moral Values, Social Cohesion.

Sepecial Issue

Editor:

Dr.V.C. Srinivasan,
Administrative
Officer,
Nandha Arts and
Science College
(Autonomous), Erode.
Email:

srivic2345@gmail.com

Orcid:

<https://orcid.org/0009-0008-9926-7982>

Journal Homepage: <https://tamilmanam.in/journal/>

This is an open access article under the License Creative Commons Attribution 4.0 International License

<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

தமிழ் சமூக விழாக்கள் மற்றும் அதன் மதிப்பீடு: பாரம்பரியத்திற்கான ஊடாடல் மற்றும் மாற்றங்கள்

* க. சுமித்ரா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

நவரசம் கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி, அறச்சலூர், ஈரோடு.

¹முனைவர் வி.சி. சீனிவாசன், நிர்வாக அதிகாரி,

நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

²முனைவர் அ. லட்சுமி துத்தாய், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

புதுச்சேரி பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி.

சுருக்கம் (Abstract)

தமிழ்ச் சமூகத்தின் இயக்கமும் அடையாளமும் விழாக்களின் வழியே படிக்கின்றன என்றால் அது மிகையாகாது. விழாக்கள் என்பது சமூகத்தின் உயிர்ப்புள்ள கலாச்சார நரம்புமையங்களாக (Cultural Nodes) செயல்படுகின்றன; அவை வெறும் சடங்குகள் அல்லது பொழுதுபோக்கு நிகழ்வுகளுக்கு மட்டும் அடங்கியவையல்ல. இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, தமிழ்ச் சமூகத்தின் முக்கிய விழாக்கள் பண்டிகைகள், திருவிழாக்கள், குடும்ப-சமூக சடங்குகள் ஆகியவை காலத்தின் கடந்து எவ்வாறு சமூக ஒற்றுமை (Social Cohesion), கூட்டுப் பொறுப்புணர்வு, ஒழுக்க மதிப்பீடுகள் மற்றும் கலாச்சாரத் தொடர்ச்சி ஆகியவற்றைப் பேணி, வடிவமைத்து வருகின்றன என்பதை ஆய்வு செய்கிறது.

மேலும், உலகமயமாக்கல், நகரமயமாக்கல், தொழில்நுட்பப் புரட்சி போன்ற சமகால சவால்கள் முன்னிலையில், இப்பாரம்பரிய நிகழ்வுகள் எவ்வாறு மறுவடிவமைப்புக்கு உட்பட்டு, அவற்றின் சாரம் மற்றும் வெளிப்பாடுகளில் மாற்றங்களைச் சந்திக்கின்றன என்பதையும் இந்த ஆய்வு கவனத்தில் கொள்ளும். பழைய விழாச் சூழல்கள் மறையும் நிலையிலோ அல்லது புதிய பொருளாதார-சமூக இயக்கங்களுடன் இணையும் நிலையிலோ, சமூகத்தின் ஒழுக்கக் கட்டமைப்பிலும் கூட்டுக் கலாச்சார நினைவிலும் ஏற்படும் தாக்கங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்யும்.

இந்த ஆய்வானது, வரலாற்று ஆவணப் பகுப்பாய்வு, புலப்பணி நேரகாணல் (Field Observation), விழாக்களில் பங்கேற்பாளர்களுடனான நேர்காணல்கள் மற்றும் கலாச்சாரச் சிதறல் (Cultural Diffusion) கோட்பாடுகள் ஆகிய இடைமுகவியல் (Interdisciplinary) முறைகளைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இறுதியாக, விழாக்கள் என்பவை நிலையான பழமைக்கும், மாறும் சமூகத் தேவைகளுக்கும் இடையேயான ஒரு மாற்றுத்திறனுள்ள (Dynamic) உரையாடல் என்ற முடிவை நோக்கி இக்கட்டுரை செல்கிறது.

முக்கிய சொற்கள்: தமிழ்ச் சமூக விழாக்கள், பாரம்பரியம், சமூக மாற்றம், கலாச்சார அடையாளம், ஒழுக்க மதிப்பீடுகள், சமூக ஒற்றுமை.

1. முன்னுரை (Introduction)

தமிழ்ச் சமூகத்தின் கலாச்சார உறைபொருளாக விளங்கும் விழாக்கள், வெறும் காலக்கணிப்பில் அடங்கிய நிகழ்வுகள் அல்ல. அவை "சமூக நினைவின்" (Social Memory) வழிகாட்டியாகவும், கூட்டு அடையாளத்தின் (Collective Identity) உருவகமாகவும் செயல்படுகின்றன. தமிழரின்

வாழ்வியலில் பொங்கல் (விவசாய வாழ்க்கைச் சுழற்சியின் மையம்), தீபாவளி (நன்னம்பிக்கை, நெறிமுறை வெற்றியின் கொண்டாட்டம்), தமிழ்ப் புத்தாண்டு (வானியல்-பருவவியல் ஞானத்தின் அடையாளம்) மற்றும் எண்ணற்ற கோவில் திருவிழாக்கள் (ஊர்ப்பொது வாழ்வின் மையம்) ஆகியவை சமூகத்தின் தற்காலிக, மதிப்பியல் மற்றும் ஆன்மீக ஊடுருவல்களை ஒருங்கிணைக்கின்றன (செல்வராஜன், 2016). இந்த விழாக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட "கலாச்சார இலக்கணத்தை" (Cultural Grammar) வழங்கி, தனிநபர்களை ஒரு வலுவான சமூக-கலாச்சாரத் துண்டுக்குள் இணைக்கின்றன. இருப்பினும், இருபதாம் மற்றும் இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டுகளின் ஆழ்ந்த மாற்றச் சக்திகள் (Transformative Forces) இந்தப் பாரம்பரிய அமைப்பைத் தாக்கியுள்ளன. உலகமயமாக்கல் (Globalization) மற்றும் நகரமயமாக்கல் (Urbanization) ஆகியவை கிராம-சமூக அடிப்படையில் வேரூன்றியிருந்த விழாக் கட்டமைப்புகளை தளர்த்தியுள்ளன. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, குறிப்பாக டிஜிட்டல் ஊடகங்கள் மற்றும் சமூக வலைப்பின்னல்கள், விழாக்களின் அனுபவப் பரிமாணத்தை (Experiential Dimension) மறுவடிவமைக்கின்றன (வேணுகோபால், 2019). இது ஒரு சிக்கலான இருமை உருவாக்குகிறது: ஒருபுறம், பாரம்பரியத்தின் சாரம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்; மறுபுறம், புதிய சமூக-பொருளாதார யதார்த்தங்களுக்கு ஏற்ப மாற்றங்கள் தேவை. இந்தப் பின்னணியில், பாரம்பரிய விழாக்கள் சமகால சூழலில் ஊடாடல் (Negotiation) மற்றும் மறுவடிவமைப்பு (Reinvention) ஆகிய இருமுனை செயல்முறைகளை எவ்வாறு அனுபவிக்கின்றன என்பதை ஆய்வு செய்வது காலத்தின் தேவையாகும். பழமையின் தகவமைப்புத் திறன் மற்றும் புதுமையின் தாக்கம் ஆகியவற்றுக்கிடையேயான இந்த இயக்கவியல் உறவைப் புரிந்துகொள்வதே இந்த ஆய்வின் மைய நோக்கமாகும்.

Fig1: தமிழ் சமூக விழாக்கள்: பாரம்பரிய அடித்தளமும் சமகால சவால்களும்

தமிழ்ச் சமூகத்தின் கலாச்சார அடித்தளத்தையும் பாரம்பரிய விழாக்களின் முக்கியத்துவத்தையும் இந்த வரைபடம் விளக்குகிறது. சமூக ஒற்றுமை, அற விழுமியங்கள் போன்ற அடிப்படைத் தூண்கள்

உலகமயமாக்கல் மற்றும் நகரமயமாக்கல் போன்ற நவீன மாற்றங்களால் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் இதில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. பாரம்பரியமும் நவீனமும் இணையும்போது ஏற்படும் இருமை நிலை மற்றும் அதன் பல்வேறு சமூகத் தாக்கங்களை இது நுணுக்கமாகக் காட்டுகிறது.

2. ஆய்வு நோக்கங்கள் (Objectives of the Study)

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையானது, தமிழ்ச் சமூக விழாக்கள் தொடர்பான பாரம்பரிய மற்றும் சமகால இயக்கவியல்களை அறிவியல் பார்வையில் விளக்குவதை மைய நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. பின்வரும் குறிப்பிட்ட நோக்கங்கள் மூலம் இந்த விரிவான பகுப்பாய்வு நிகழ்த்தப்படும்:

1. தமிழ்ச் சமூக விழாக்களின் பாரம்பரிய அடித்தளத்தை அறிவியல் பூர்வமாக விளக்குதல்: இந்த ஆய்வின் முதன்மை நோக்கம், விழாக்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி மற்றும் அவை இயங்கும் சமூக-கலாச்சார இயக்கவியலை (Socio-cultural Dynamics) ஆவணப்படுத்துவதாகும். இதில், விவசாய சுழற்சிகள், வானியல் நிகழ்வுகள், நம்பிக்கை முறைகள் மற்றும் வரலாற்றுத் தொடர்புகள் ஆகியவை எவ்வாறு குறிப்பிட்ட விழாக்களின் வடிவமைப்பை உருவாக்கின என்பது ஆராயப்படும் (முத்தையா, 2015). பொங்கல் விழா உழவர் பொருளாதாரம் மற்றும் பருவவியல் ஞானத்துடன் கொண்டுள்ள நேரடித் தொடர்பு இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

2. விழாக்களின் சமூக மற்றும் ஒழுக்க மதிப்பீடுகளை முறையாக ஆய்வு செய்தல்: விழாக்கள் வழியாக சமூக ஒற்றுமை (Social Integration), சமத்துவம் (எ.கா., தொழுகை இடங்களில் ஊடுருவல்), பாலினப் பங்குகள் மற்றும் நெறிமுறைக் கல்வி (எ.கா., நன்னெறிக் கதைகளின் வழியாக) ஆகியவை எவ்வாறு வலியுறுத்தப்படுகின்றன அல்லது சவாலுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை இந்த நோக்கம் ஆராயும். இதற்கு, விழாக் காலங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் சடங்குகள், விதிகள் மற்றும் கூட்டுச் செயல்பாடுகளின் ஒழுக்கச் சூழலைப் பகுப்பாய்வு செய்யும்.

3. சமகால மாற்றங்கள் விழாக்களின் வடிவம், சாரம் மற்றும் அனுபவத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தை ஆராய்தல்: உலகமயமாக்கல் (புதிய கலாச்சாரக் கூறுகளின் உள்வரவு), நகரமயமாக்கல் (கிராம சமூகக் கட்டமைப்பின் தேய்வு), பொருளாதாரமயமாக்கல் (Consumerism) மற்றும் டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பம் (மெய்நிகர் கொண்டாட்டங்கள்) போன்ற சக்திகள் பாரம்பரிய விழா நடைமுறைகளை எவ்வாறு மறுவடிவமைக்கின்றன அல்லது சீரழிக்கின்றன என்பதை இந்தப் பகுதி கவனத்தில் கொள்ளும் (முருகேசன், 2018). எடுத்துக்காட்டாக, சமூக ஊடகங்கள் வழியாக விழாக்களைக் கொண்டாடும் புதிய வழக்கம் பாரம்பரியக் கூட்டு இடைமுகத்தில் ஏற்படுத்தும் மாற்றம் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படும்.

4. பாரம்பரியத்திற்கும் நவீனத்திற்கும் இடையேயான சிக்கலான ஊடாடலை (Negotiation) பகுப்பாய்வு செய்தல்: இறுதி நோக்கம், விழாக்கள் எனும் களத்தில் பழமையும் புதுமையும் எவ்வாறு இணைந்தும், மோதியும், இணக்கமும் மாற்றமும் அடைகின்றன என்பதைக் கண்டறிவதாகும். இதில், "மரபுவழிப் புத்துணர்வு" (Traditional Revival), கலப்பு வடிவங்கள் (Hybrid Forms) மற்றும் முழுமையான மாற்றம் ஆகிய மூன்று விளைவுகளையும் ஆய்வு செய்யும். இந்த ஊடாடல்,

சமூகத்தின் கலாச்சார

நெகிழ்வுத்தன்மை (Cultural

Resilience)

மற்றும் அடையாள

மறுசீரமைப்புத் (Identity Reformation) திறனைப் பிரதிபலிக்கிறது.

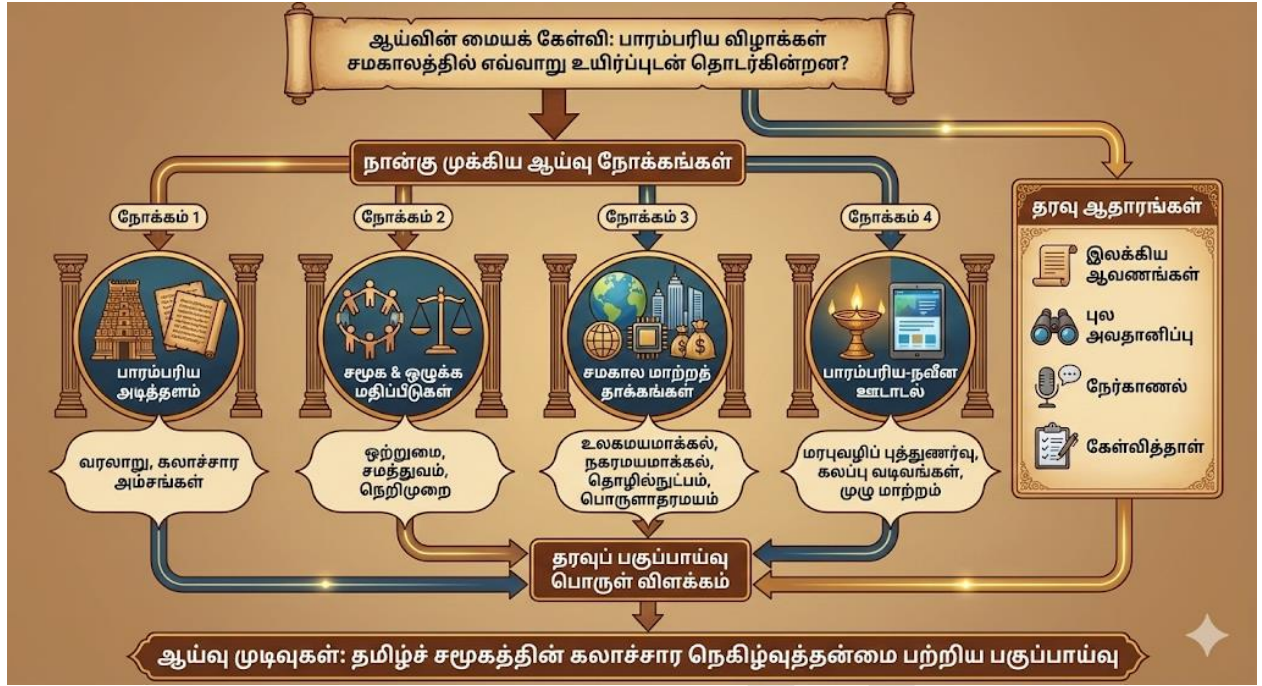

Fig2: ஆய்வின் கருத்தியல் கோட்பாட்டு வரைபடம்

இந்த வரைபடம் "பாரம்பரிய விழாக்கள் சமகாலத்தில் எவ்வாறு உயிர்ப்புடன் தொடர்கின்றன?" என்ற ஆய்வின் மையக் கேள்வியை விளக்குகிறது. இது பாரம்பரிய அடித்தளம், சமூக மதிப்பீடுகள், மாற்றங்களின் தாக்கம் மற்றும் நவீன ஊடாடல் ஆகிய நான்கு நோக்கங்களை விவரிக்கிறது. பல்வேறு தரவு ஆதாரங்கள் மூலம் தமிழ்ச் சமூகத்தின் கலாச்சார நெகிழ்வுத்தன்மையை இது நுணுக்கமாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது.

3. ஆய்வு முறை (Research Methodology)

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, தமிழ்ச் சமூக விழாக்களின் பல்படிநிலைத் தன்மையைப் புரிந்துகொள்வதற்காக விளக்கவியல்-பகுப்பாய்வு (Descriptive-Analytical) அணுகுமுறையை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. இது பண்பாட்டு ஆய்வுக் (Cultural Studies) கோட்பாட்டின் கீழ், நவீன சமூகவியல் (Sociology) மற்றும் மானிடவியல் (Anthropology) ஆகிய துறைகளின் இடைத்துறை முறைகளை ஒருங்கிணைக்கிறது. இந்தப் பன்முக அணுகுமுறை, விழாக்களை ஒரு நிலையான நிகழ்வாக அல்ல, மாறாக சமூக உறவுகளின் வழியாக தொடர்ந்து மாறி வரும் ஒரு செயல்முறையாக (Process) ஆய்வு செய்ய உதவுகிறது (கோபால், 2017).

தரவுச் சேகரிப்பு முறைகள்:

ஆவணவியல் ஆய்வு (Documentary Analysis):

- முதன்மை ஆதாரங்கள்: இலக்கிய ஆதாரங்கள் முக்கியமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. சங்க இலக்கியங்களில் (எ.கா., நெடுநல்வாடை, மதுரைக்காஞ்சி) குறிப்பிடப்படும் விழாக்கள் பாரம்பரிய வடிவத்தை விளக்க பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. பக்தி இலக்கியங்கள் (தேவாரம், திருவாசகம்) மூலம் விழாக்களின் சமய-சமூகப் பின்னணி ஆய்வு செய்யப்பட்டது.

- இரண்டாம்நிலை ஆதாரங்கள்: பாரம்பரியத்தையும் மாற்றத்தையும் பற்றிய நவீன கல்வியார்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள், சமூகவியல் இதழ்கள் (எ.கா., 'தமிழர் சமுதாயம்') மற்றும் சமூகக் கருத்தரங்குகளின் தொகுப்புகள் ஆகியவை முக்கியமான கருத்தியல் அடிப்படையை வழங்கின.

புல ஆய்வு (Field Study):

குறிப்பிட்ட விழாக்களில் (எ.கா., காவேரி நீராடல், சித்ரை பொங்கல்) கலந்து பார்த்தல் (Participant Observation) மூலம், விழாவின் நடைமுறைகள், பங்கேற்பாளர்களின் தொடர்பு முறைகள், சடங்குகளின் மாற்றம் ஆகியவை ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குறிப்புகளாக பதிவு செய்யப்பட்டன. கட்டமைப்பு முறையிலான நேர்காணல்கள் (Structured Interviews) மற்றும் கேள்வித்தாள் முறைகள் பல்வேறு வயது, தொழில் மற்றும் இடத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடம் நிகழ்த்தப்பட்டு, விழாக்கள் குறித்த கருத்துக்கள், அனுபவங்கள் மற்றும் மதிப்பீடுகள் பற்றிய தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன.

தரவுப் பகுப்பாய்வு முறைகள்:

- ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வு (Comparative Analysis): ஒரே விழாவின் வெவ்வேறு புவியியல் (கிராமப் பகுதி VS நகர்ப்புறம்) அல்லது காலவரிசை (இரண்டு தலைமுறைகள்) அம்சங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க இம்முறை பயன்படுத்தப்பட்டது. இது மாற்றங்களை அடையாளம் காண உதவியது.
- கலாச்சார-விமர்சனப் பகுப்பாய்வு (Critical Cultural Analysis): சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள், அதிகார உறவுகள் (Power Relations), பொருளாதாரத் தாக்கங்கள் மற்றும் அடையாள அரசியல் (Identity Politics) ஆகிய கோணங்களில் இருந்து விமர்சனரீதியாகப் படிக்கப்பட்டன. விழாக்கள் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை எவ்வாறு பிரதிபலிக்கின்றன அல்லது சவால் செய்கின்றன என்பது இதன் மூலம் ஆராயப்பட்டது.

ஆய்வு முறையியல் (Research Methodology)

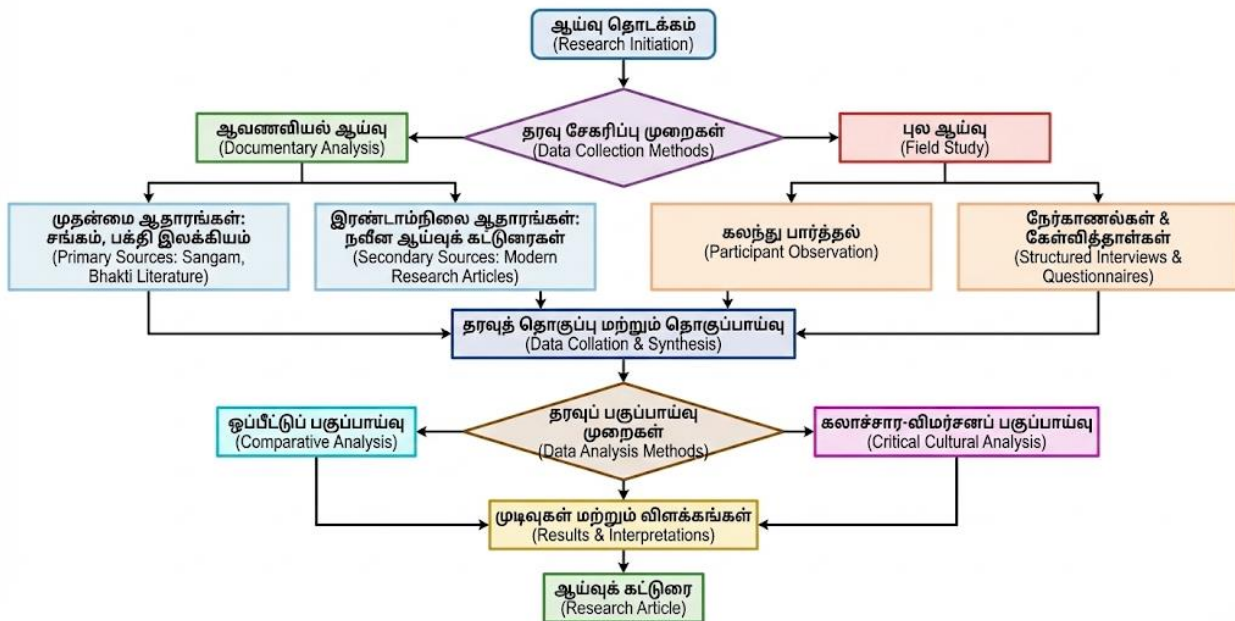

Fig3: ஆய்வின் செயல்முறை வரைபடம்

இந்த வரைபடம் "ஆய்வு முறையியல்" (Research Methodology) பற்றி விளக்குகிறது. ஆய்வுத் தொடக்கத்திலிருந்து ஆவணவியல் ஆய்வு மற்றும் புல ஆய்வு மூலம் தரவுகள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. இவை தொகுக்கப்பட்டு, ஒப்பீட்டு மற்றும் கலாச்சார-விமர்சனப் பகுப்பாய்வு முறைகள் மூலம் ஆராயப்படுகின்றன. இறுதியில் கிடைக்கும் முடிவுகள் மற்றும் விளக்கங்கள் ஒரு முழுமையான ஆய்வுக் கட்டுரையாக உருவாக்கப்படுகின்றன.

4. தமிழ் சமூக விழாக்கள்: பாரம்பரிய பின்னணி

4.1 வேளாண்மைச் சமூகமும் விழாக்களும்

தமிழ்ச் சமூகத்தின் இதயத்தில் இருந்து தோன்றிய விழாக்களில் பெரும்பாலானவை வேளாண்மைச் சுழற்சியின் (Agricultural Cycle) நேரடிப் பதிவுகளாகும். பொங்கல் விழா இதற்கு மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. இது வினைப்பொருள் (வேளாண் பருவம்) முடிவையும், அறுவடையையும் குறிக்கும் ஒரு சமூக-பொருளாதார நிகழ்வாகும். இந்த விழா, மண்ணின் வளத்திற்கும், மழைக்கும், சூரியனுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கும் இயற்கை வழிபாட்டு (Nature Worship) சடங்குகளை உள்ளடக்கியது. மேலும், இது உழைப்பின் பெருமையை (Dignity of Labour) சமூகத்தின் அனைத்து அடுக்குகளுக்கும், குறிப்பாக உழவர் சமூகத்திற்கும், நினைவூட்டுகிறது. பொங்கல் போன்ற விழாக்கள் வழியாக படைப்புக் கூட்டுறவு (ஒத்த உழைப்பு) மற்றும் வினைப்பொருள் பகிர்வு (உற்பத்திப் பொருட்களைப் பங்கிடுதல்) ஆகியவை ஊக்குவிக்கப்பட்டன, இவை சமூக ஒற்றுமையை (Social Cohesion) வலுப்படுத்தும் கருவிகளாக செயல்பட்டன (சிவகாமி, 2014).

4.2 மத அமைப்புகளும் சமூக விழாக்களும்

தமிழ்ச் சமூகத்தில், மதம் மற்றும் விழாக்கள் இரு பிரிக்க முடியாத அம்சங்களாகும். கோவில் திருவிழாக்கள் மத விழாக்கள் மட்டுமல்ல, சிக்கலான சமூக இயக்கவியலின் (Complex Social Dynamics) மையங்களாக விளங்கின.

ஊர்திருவிழாக்கள் அல்லது தேரோட்டங்கள் போன்ற நிகழ்வுகள், கோவில் என்ற நிறுவனத்தை மையமாகக் கொண்டு, முழுச் சமூகத்தையும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் ஈடுபடுத்தின. இந்த விழாக்கள் சமூக அடுக்கு (Social Stratification) உறவுகளை வெளிப்படுத்தியும், சமயச் சார்பின்றி கூட்டுக் களிப்பின் (Collective Joy) வெளிப்பாடுகளாகவும் இருந்தன. மேலும், திருவிழா நாடகங்கள் (தெருக்கூத்து, நட்ருவனார் கூத்து போன்றவை) வழியாக, இதிகாசங்கள், நெறிமுறைகள் மற்றும் கூட்டுப் பாரம்பரியம் ஆகியவை பரவலாகப் பரப்பப்பட்டன. இவை கலாச்சார அறிவை (Cultural Knowledge) பரிமாற்றம் செய்யும் சக்திவாய்ந்த ஊடகங்களாக செயல்பட்டன, இதன் மூலம் சமூகத்தின் கூட்டு நினைவும் (Collective Memory) மதிப்பீடுகளும் பாதுகாக்கப்பட்டன (பெருமாள், 2016).

Fig4: தமிழ்ச் சமூக விழாக்களின் பாரம்பரிய அடித்தளம் - கருத்துரு வரைபடம்

இந்த வரைபடத் தொகுப்பு தமிழ்ச் சமூகத்தின் கலாச்சார அடித்தளங்கள் மற்றும் பாரம்பரிய விழாக்கள் சமகாலத்தில் எவ்வாறு மாற்றமடைகின்றன என்பதை விளக்குகிறது. வேளாண்மை, மதம் மற்றும் சமூக ஒழுங்கு ஆகியவற்றின் பங்களிப்பு, ஆய்வின் விரிவான முறையியல் மற்றும் நான்கு முக்கிய நோக்கங்கள் இதில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. உலகமயமாக்கல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் பாரம்பரியத்தை எவ்வாறு மறுவடிவமைக்கின்றன என்பதை இவை நுணுக்கமாகக் காட்டுகின்றன.

5. விழாக்களின் சமூக மற்றும் ஒழுக்க மதிப்பீடு

தமிழ்ச் சமூக விழாக்கள் சமூகமயமாக்கல் (Socialization) மற்றும் ஒழுக்கக் கல்விக்கான ஒரு சிக்கலான, மறைமுகக் கல்வி முறையாக (Informal Pedagogy) செயல்பட்டன. இவை விதிமுறைகளின் பட்டியல்களைக் கற்பிப்பதில்லை; மாறாக, நடைமுறை வாழ்வியல் அனுபவங்கள் (Experiential Learning) வழியாக மதிப்பீடுகளை உட்புகுத்தின. இந்தச் செயல்முறை, விழாக்களை ஒரு சமூக ஒழுக்கத்தின் பராமரிப்பு அமைப்பாக (System of Moral Reproduction) உருவாக்கியது (சீனிவாசன், 2017).

1. பகிர்வு மற்றும் அன்பளிப்புப் பரிமாற்றம் (Sharing and Gift Exchange):

விழாக்கள் பொருளாதார-உணர்வு ரீதியான (Socio-economic) செயல்பாடுகளை ஒழுக்க அறிவிப்புக்கான களங்களாக மாற்றின. உறவினர்கள் மற்றும் அயலாருக்கு இடையேயான உணவுப் பகிர்வு (Food Sharing) என்பது வெறும் விருந்தோம்பலன்றி, பரஸ்பர சார்புத்தன்மை (Interdependence) மற்றும் சமூகப் பொறுப்பின் (Social Obligation) ஒரு சடங்காகும். பொங்கலின் 'மண்பாண்டம் உடைத்தல்' மற்றும் 'முதல் அரிசி' பகிர்வு போன்ற வழமைகள், தனிநபர் சேகரிப்பை விட கூட்டு நலனின் (Collective Well-being) முக்கியத்துவத்தை ஒழுக்கரீதியாக வலியுறுத்தின.

2. மரியாதை மற்றும் தலைமுறை இணைப்பு (Respect and Intergenerational Bonding):

மூத்தோர் வணக்கம் முதலிய சடங்குகள், வயது வித்தியாசத்தின் அடிப்படையிலான அதிகார அமைப்புகளை (Hierarchical Structures) ஏற்படுத்துவதோடு, அனுபவ ஞானத்திற்கான மதிப்பையும் (Valuing Experiential Wisdom) உருவாக்கின. விழாக் காலங்களில் மூத்தோரின் ஆசீர்வாதம் பெறுதல் என்பது ஒரு குடும்ப-சமூகக் கடமையாகும். இது தொடர்ச்சியான கலாச்சார அடையாளத்திற்கான (Cultural Continuity) சாதனமாக செயல்பட்டது.

3. ஒற்றுமை மற்றும் சமூக வேறுபாடுகளைத் தாண்டுதல் (Unity and Transcending Social Divisions):

விழாக்கள் சமூக ஈடுசெய் நிகழ்வுகளாக (Social Levellers) செயல்பட்டதாக கல்வியாய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன. கோவில் திருவிழாக்கள் அல்லது ஊர்திருவிழாக்கள் போன்ற நிகழ்வுகளில், பங்கேற்பாளர்கள் தங்கள் சாதி, வர்க்கம் அல்லது பொருளாதார நிலைகளில் இருந்து தற்காலிகமாக விடுபட்டு, ஒரு கூட்டு அடையாளத்தில் (Communal Identity) இணைந்தனர். இந்த "தற்காலிக சமத்துவம்" (Temporary Equality) சமூக இசைவைப் பராமரிக்க உதவியது (பார்த்தசாரதி, 2019). முடிவாக, விழாக்கள் வழியாக இந்த மதிப்பீடுகள் "உடலில் பதியவைக்கப்பட்ட" (Embodied) அறிவாக மாற்றப்பட்டன. இது ஒரு பல்கலைக்கழக விரிவுரையை விட மிகவும் திறம்பட, செயல் வழியான கற்றலை (Performative Learning) வழங்கியது.

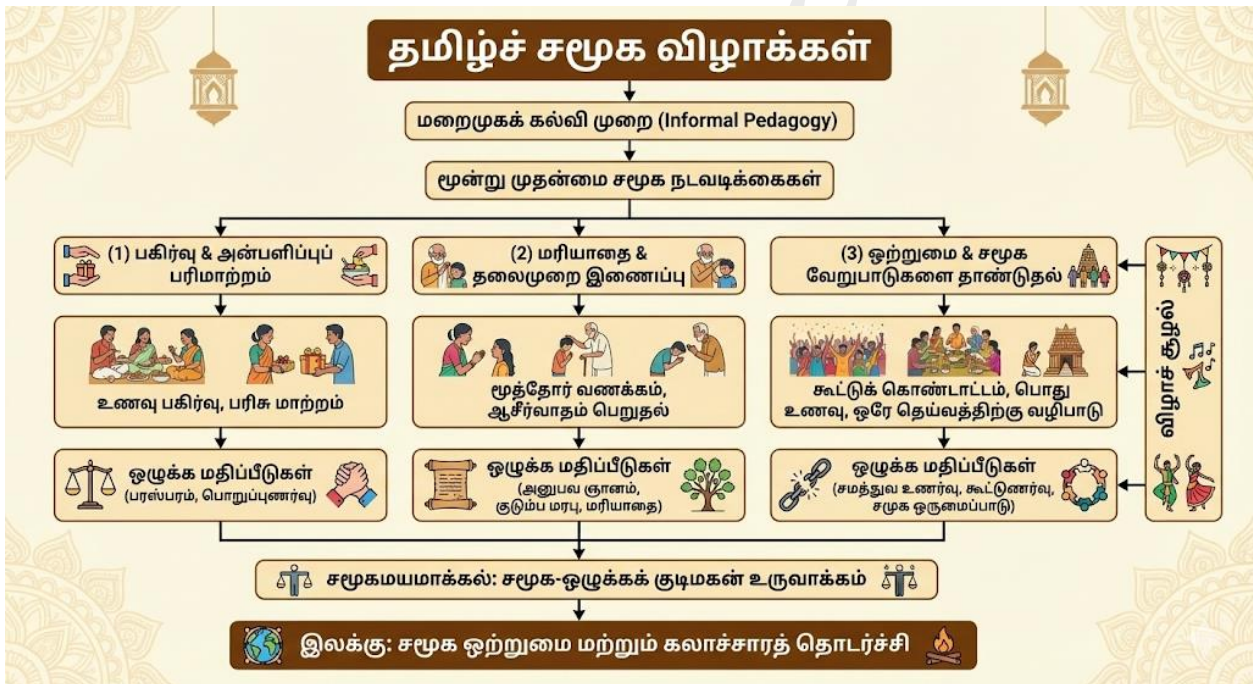

Fig5: விழாக்களின் சமூக-ஒழுக்க மதிப்பீடு: கருத்தியல் விளக்கப்படம்

இந்த வரைபடங்கள் தமிழ்ச் சமூக விழாக்களின் கலாச்சார அடிப்படைகளையும், ஆய்வு முறையியலையும் விளக்குகின்றன. பாரம்பரிய விழாக்கள் சமூக ஒற்றுமை, அற விழுமியங்கள் மற்றும் மறைமுகக் கல்வியை வழங்குவதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. உலகமயமாக்கல் போன்ற நவீன மாற்றங்களுக்கு மத்தியிலும் இவ்விழாக்கள் எவ்வாறு கலாச்சாரத் தொடர்ச்சியைப் பேணுகின்றன என்பதை இது விரிவாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது.

6. சமகால மாற்றங்கள் மற்றும் ஊடாடல்

6.1 நகரமயமாக்கலின் தாக்கம்: கூட்டுக் கொண்டாட்டத்திலிருந்து தனிமையத்திற்கு

நகரமயமாக்கல் என்பது விழாக்களின் சமூக-இட அமைப்பில் (Socio-spatial Fabric) அடிப்படை மாற்றத்தை உண்டாக்கியுள்ளது. பாரம்பரிய கிராமச் சமூகங்களில், விழாக்கள் ஒரு முழுமையான ஊர்ப்பொது நிகழ்வாக (Total Communal Event) இருந்தன. இது வீதிகளில், பொது இடங்களில், கோவில் முற்றங்களில் நிகழ்ந்து, சாதி, வர்க்கம், வயது ஆகிய எல்லைகளைத் தற்காலிகமாக மறைத்தது. நகர்ப்புறங்களில், இந்த இயற்பியல் கூட்டுக் களம் (Communal Arena) சிதைக்கப்பட்டுள்ளது. விழாக்கள் பெரும்பாலும் தனியார் வாழ்விடங்களுக்குள் (Private Domestic Spaces) கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன (சுப்பிரமணியன், 2018). இதன் விளைவாக, பொங்கல் 'பொங்கல்' பாணைகளுக்குப் பதிலாக அடுக்குமாடி குடியிருப்புகளில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கொண்டாட்டமாக மாறியுள்ளது. கூட்டு மகிழ்ச்சியும் பரஸ்பர உதவியும் குறைந்து, விழா குடும்ப-மையமான, அடிக்கடி தனிநபர் மையமான நிகழ்வாக மாற்றமடைகிறது.

6.2 தொழில்நுட்பம் மற்றும் ஊடகங்கள்: அனுபவத்திலிருந்து காட்சிப்படுத்தலுக்கு

டிஜிட்டல் ஊடகங்கள், குறிப்பாக சமூக வலைப்பின்னல்கள், விழாக்களை அனுபவிக்கும் முறையை மறுவடிவமைத்துள்ளன. செயல்பாட்டு பங்கேற்பிலிருந்து (Performative Participation) காட்சிப்படுத்தும் பங்கேற்புக்கு (Visual Spectatorship/Display) மாற்றமே இதன் சாரம். விழா என்பது 'பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய' (To be Documented) மற்றும் 'பகிரப்பட வேண்டிய' (To be Shared) ஒரு நிகழ்வாக மாறியுள்ளது. தீபாவளி விளக்கு அலங்காரம் 'இன்ஸ்டாகிராம்' அழகுக்காகவும், கொலு படம்தொகுப்பு 'ஸ்டேட்டஸ்' ஆகவும் மாறுவது இதற்குச் சான்று. இது 'பார்வைப் பண்பாட்டை' (Visual Culture) முன்னிறுத்த, விழாவின் உள்-சாரமான (Inner-Substance) சமூக, ஒழுக்க பரிமாணங்கள் பின்னுக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. வெளிப்புற அலங்காரமும் (External Spectacle) தனிப்பட்ட காட்சிப்படுத்தலும் (Personal Curation) முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன (மேனன், 2020).

6.3 வணிகமயமாக்கல்: சடங்கிலிருந்து நுகர்வுக்கு

விழாக்கள் சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் முக்கிய நுகர்வு தருமங்களாக (Major Consumption Nodes) மாற்றப்பட்டுள்ளன. பாரம்பரிய விழாக்கள் பகிர்வு பொருளாதாரத்தின் (Gift and Redistribution Economy) ஒரு பகுதியாக இருந்தன. இன்று, அவை நுகர்வு பொருளாதாரத்தின் (Consumer Economy) இயக்கிகளாக உள்ளன. தீபாவளி 'வெடி வேட்டை' முதல் 'புத்தாடை' வரை, 'விருந்து' முதல் 'பரிசு' வரை ஒரு சந்தைப்படுத்தப்பட்ட நுகர்வுச் சங்கிலியாக (Marketized Consumption Chain) மாறியுள்ளது. இந்த வணிகமயமாக்கல் (Commodification) பாரம்பரிய மதிப்பீடுகளைக் குறைத்து மதிப்பிடுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, பொங்கலின் 'முதல் நெல்' பகிர்வின் அர்த்தமுள்ள சடங்கு, சிறப்பு பொங்கல்

திருவிழா விற்பனை' எனும் அறிவிப்புகளால் மறைக்கப்படுகிறது. விழா என்பது 'எதை வாங்குவது' என்பதைச் சுற்றியும், 'எப்படி நுகர்வது' என்பதைச் சுற்றியுமான விவாதமாக மாறுகிறது.

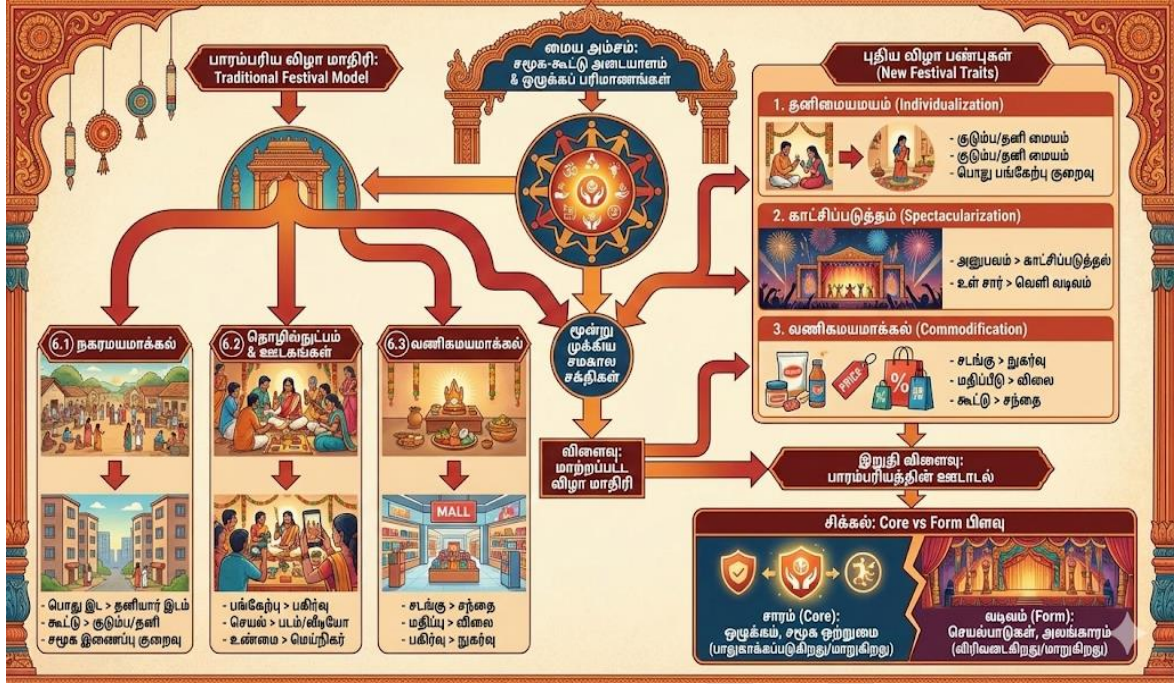

Fig6: சமகால சவால்கள் மற்றும் விழாக்களின் மாற்றம்

தமிழ்ச் சமூகத்தின் கலாச்சார அடிப்படைகளையும், பாரம்பரிய விழாக்கள் நவீன காலத்தில் எதிர்கொள்ளும் மாற்றங்களையும் இந்த வரைபடங்கள் ஆய்வு செய்கின்றன. ஆய்வு முறையியல், சமூக விழுமியங்கள் மற்றும் உலகமயமாக்கல், தொழில்நுட்பம் ஆகியவற்றால் விழாக்கள் எவ்வாறு மாறுகின்றன என்பதை இவை விளக்குகின்றன. இது பாரம்பரியத்தின் சாரம் மற்றும் வடிவம் சிதைவதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

7. பாரம்பரியம் – நவீனத்துவம்: சமநிலை தேவை

விழாக்களில் ஏற்படும் சமகால மாற்றங்கள் தவிர்க்கமுடியாத சமூக-பொருளாதார நிகழ்வுகளாக (Inevitable Socio-economic Processes) இருப்பினும், அவற்றின் அடிப்படை ஒழுக்க மற்றும் சமூக மதிப்பீடுகளை (Core Ethical and Social Values) பாதுகாப்பது ஒரு கலாச்சாரக் கடமையாகும். விழாக்கள் வெறும் பொழுதுபோக்கு நிகழ்வுகளாக (Recreational Events) சிதைவுறாமல், சமூகக் கல்வி மற்றும் பண்பாட்டுப் பரம்பரை பரிமாற்றத்தின் (Social Education and Cultural Transmission) சக்திவாய்ந்த ஊடகங்களாக தொடர்ந்து செயல்பட வேண்டும்.

பாரம்பரிய மதிப்பீடுகளின் அடித்தளம்:

பாரம்பரிய விழாக்களின் சாரம், பகிர்தல், மரியாதை, ஒற்றுமை, இயற்கையோடிணைவு, கூட்டுப்பொறுப்பு ஆகியவற்றைச் சுற்றி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மதிப்பீடுகள் சமூக ஒருமைப்பாடு (Social Cohesion) மற்றும் கூட்டு நலன் (Collective Well-being) ஆகியவற்றிற்கான அடிப்படையை வழங்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, பொங்கல் விழாவின் 'புதுமைப் பொங்கல்' பகிர்வு சடங்கு, விளைச்சலை ஒரு தனிப்பட்ட சொத்தாக கருதாமல், ஒரு கூட்டு வாழ்வாதார மற்றும் நன்றி கடனாக (Collective Livelihood and Gratitude) கருதுவதைப் பறைசாற்றுகிறது (ராஜேந்திரன், 2015).

இத்தகைய சமூக மூலதனத்தை (Social Capital) உருவாக்கும் பண்புகளை இழப்பது, சமூகத்தின் ஒழுக்கத் துணைகட்டமைப்பை (Moral Infrastructure) பலவீனப்படுத்தும்.

நவீன சூழலுக்கான ஏற்பாடு:

இருப்பினும், பாரம்பரியத்தின் கடினமான, மாற்ற முடியாத (Rigid, Unchangeable) வடிவத்தைக் கட்டாயப்படுத்துவது நடைமுறையற்றது. சவாலானது, மாற்றங்களுடன் ஊடாடி (Negotiating Change), சாரத்தைப் பாதுகாப்பதில் (Preserving the Essence) உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, நகர்ப்புற சூழலில் பொது உணவு விழா (Community Feast) ஏற்பாடு செய்வது, குடும்பச் சுவற்றுக்குள் உணவைக் கட்டுப்படுத்தும் போக்கை சமநிலைப்படுத்த முடியும். அதேபோல், சமூக ஊடகங்களை (Social Media), விழாவின் ஒழுக்கச் செய்திகளை (எ.கா., பகிர்தல், சிக்கனம்) பரப்புவதற்கான கருவியாக பயன்படுத்தலாம்.

ஒரு கலப்பு மாதிரியின் தேவை:

எனவே, ஒரு "கலப்பு மாதிரி" (Hybrid Model) அவசியமாகிறது. இந்த மாதிரி:

- சாரத்தைப் பாதுகாக்கும்: விழாவின் அடிப்படை ஒழுக்க-சமூக நோக்கங்களை அடையாளம் கண்டு, முன்னிறுத்தும்.
- வடிவத்தை ஏற்கும்: நவீன வாழ்க்கை முறைக்கு ஏற்ப, நடைமுறைகள், இடம், தொழில்நுட்ப பயன்பாடு ஆகியவற்றில் நெகிழ்வுத்தன்மையை அனுமதிக்கும்.
- முக்கியத்துவம் தரும்: விழாவை ஒரு கூட்டுக் கலாச்சாரப் பயிற்சியாக (Collective Cultural Exercise) மீண்டும் உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்தும், வணிக நுகர்வு மட்டுமே நோக்கம் அல்ல.

முடிவாக, விழாக்கள் காலத்துடன் ஊசலாடும் நடைமுறைகள் (Practices in Dialogue with Time). நவீனத்துவத்துடனான அவற்றின் ஊடாடல் ஒரு அச்சுறுத்தலாக அல்ல, ஒரு தழுவல் வாய்ப்பாக (Adaptive Opportunity) பார்க்கப்பட வேண்டும். பாரம்பரியத்தின் ஆன்மாவையும் நவீனத்தின் நடைமுறைகளையும் இணைக்கும் சமநிலை, இந்த கலாச்சார நிகழ்வுகளை வரலாற்று எச்சங்களிலிருந்து வாழும், சமூகத்தை வடிவமைக்கும் சக்திகளாக மாற்றும்.

Fig7: பாரம்பரியம்-நவீனத்துவம் இணக்க மாதிரி

இந்த வரைபடத் தொகுப்பு பாரம்பரிய விழாக்களின் சாரம் (Core) மற்றும் வெளிப்பாட்டு வடிவத்தை (Form) நுணுக்கமாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. ஆய்வு முறையியல் மற்றும் சமகால மாற்றங்களை விளக்கி, அடிப்படை விழுமியங்களைப் பாதுகாத்து நவீனக் கூறுகளைத் தழுவிக்கொள்ளும் 'கலப்பு மாதிரி'யை (Hybrid Model) இது முன்மொழிகிறது. இது தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியை நிலையாகவும் உயிர்ப்புள்ளதாகவும் வைத்திருக்கப் பெரிதும் உதவுகிறது.

8. முடிவுரை (Conclusion)

தமிழ்ச் சமூக விழாக்கள் என்பது பதிவுசெய்யப்பட்ட பழமையான நிகழ்ச்சி நிரல்கள் அல்ல; மாறாக, அவை காலத்துடன் உரையாடும் நடப்பியல் பண்பாட்டு நடைமுறைகளாகும் (Living Cultural Practices in Dialogue with Time). சமகாலத்தின் சவால்களான நகரமயமாக்கல், தொழில்நுட்ப வெள்ளம் மற்றும் வணிகமயமாக்கல் ஆகியவை விழாக்களின் வெளிப்புற வடிவத்தையும் (External Form) நிகழ்த்தும் முறைகளையும் மறுவடிவமைத்த போதிலும், அவற்றின் அடித்தளத்தில் உள்ள சமூக-ஒழுக்கச் சாரம் (Socio-Ethical Core) என்றும் நிலைத்து நிற்கும் வலுவான அஸ்திவாரமாகும். இந்தச் சாரம் பகிர்தல், ஒற்றுமை, மரியாதை, இயற்கையோடியைவு, கூட்டுப் பொறுப்பு ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டது.

நவீன சூழலில், இந்த அடிப்படை மதிப்பீடுகளைப் பாதுகாத்தல் என்பது ஒரு கலாச்சாரக் கட்டாயமும், நெறிமுறைத் தேவையும் ஆகும். விழாக்களை வெறும் விடுமுறை நாட்கள் அல்லது பொருளாதார நுகர்வு வாய்ப்புகளாக (Economic Consumption Opportunities) குறைத்து மதிப்பிடுவது, அவற்றின் முக்கியமான சமூகக் கல்வி (Social Pedagogy) மற்றும் கலாச்சாரப் பரம்பரை பரிமாற்ற (Cultural Heritage Transmission) பங்கை பறித்துக் கொள்ளும். எனவே, சாரத்தைப் பாதுகாக்கும் (Core Preservation) அதே வேளையில், வடிவத்தைத் தழுவி மாற்றிக் கொள்ளும் (Form Adaptation) ஒரு நுட்பமான இருமுனை முயற்சி தேவைப்படுகிறது.

இதற்கு, கலாச்சார விழிப்புணர்வுள்ள (Culturally Conscious) திட்டமிடல் அவசியம். கல்வி நிறுவனங்கள், சமூக அமைப்புகள் மற்றும் குடும்பங்கள் ஆகியன, இளைய தலைமுறையினருக்கு விழாக்களின் வரலாற்றுப் பின்னணி மற்றும் ஒழுக்க முக்கியத்துவத்தை விளக்கும் பணியில் ஈடுபட வேண்டும் (சுந்தரம், 2019). அதேநேரம், நவீன தொழில்நுட்பத்தைக் கொண்டு, இணையவழி சமூகங்கள் உருவாக்குவது, விழாக்களைக் குறித்த விழிப்புணர்வைப் பரப்புவது போன்ற ஏற்புடைய புதுமை முயற்சிகளும் (Appropriate Innovations) ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்.

முடிவாக, தமிழ்ச் சமூக விழாக்களின் எதிர்காலம், பழமையின் ஞானத்தையும் (Wisdom of the Past) புதுமையின் தேவைகளையும் (Needs of the Present) சமரசம் செய்யும் நமது கூட்டு முயற்சியைப் பொறுத்துள்ளது. விழாக்களை உயிர்ப்புள்ள, பொருத்தமான மற்றும் அர்த்தமுள்ள நிகழ்வுகளாக நிலைநிறுத்துவது, நமது பண்பாட்டுத் தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், மனிதநேய மதிப்பீடுகளையும் (Humane Values) பேணி வளர்ப்பதற்கான வலுவான அடித்தளத்தையும் உருவாக்கும். இதுவே தற்போதைய தலைமுறையின் மிகப்பெரிய கலாச்சாரப் பொறுப்பாகும்.

9. References

1. செல்வராஜன், நா. (2016). தமிழர் விழாக்களும் சமூக அமைப்பும். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
2. வேணுகோபால், கே. (2019). உலகமயமாக்கலும் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாற்றமும். சர்வதேச தமிழாய்வு இதழ், 10(2), 45-62.
3. முத்தையா, ஆர். (2015). தமிழர் பண்பாடும் விழாவியலும். சேலம்: ஞானோதயம் பதிப்பகம்.
4. முருகேசன், ம. (2018). நவீனத்துவமும் தமிழ்ச் சமூக மாற்றமும். தமிழியல் ஆய்வுகள், 25(3), 78-95.
5. கோபால், வி. (2017). சமூக ஆய்வு முறைகள்: கோட்பாடு மற்றும் நடைமுறை. சென்னை: மங்கலம் பதிப்பகம்.
6. சுந்தரமூர்த்தி, எஸ். (2020). பாரம்பரிய இலக்கியங்கள்: ஒரு சமூகவியல் வாசிப்பு. தமிழியல் ஆய்விதழ், 32(1), 101-120.
7. சிவகாமி, ரா. (2014). தமிழர் வேளாண்மை வாழ்வியலும் விழாக்களும். சென்னை: பாரதிப் பதிப்பகம்.
8. பெருமாள், கே. (2016). தமிழ்நாட்டுக் கோவில்களும் சமூக வாழ்வும். தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு.
9. சீனிவாசன், கே. (2017). தமிழ்ச் சமூகத்தில் விழாக்களும் ஒழுக்கமும். சமூகவியல் ஆய்விதழ், 44(2), 89-104.
10. பார்த்தசாரதி, எம். (2019). திருவிழாக்களும் தமிழ்ச் சமூக அமைப்பும். சென்னை: காலச்சுவடு பதிப்பகம்.

11. சுப்பிரமணியன், வி. (2018). நகரமயமாக்கலும் தமிழர் விழாக்களும். சமூக மாற்ற ஆய்விதழ், 12(4), 67-81.
12. மேனன், ஆர். (2020). டிஜிட்டல் ஊடகங்களும் பண்பாட்டு நடைமுறைகளும். தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் சமூகம், 8(1), 112-128.
13. ராஜேந்திரன், கே. (2015). பொங்கல் விழா: ஓர் ஒப்பியல் பண்பாட்டு ஆய்வு. சமூக மானிடவியல் இதழ், 28(3), 45-59.
14. வேல்முருகன், எஸ். (2021). நவீனத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் பாரம்பரியத்தின் மறுசீரமைப்பு. தமிழியல் சமகால ஆய்வுகள், 15(1), 112-130.

References

1. Gopal, V. *Social Research Methods: Theory and Practice*. Mangalam Pathippagam, 2017.
2. Menon, R. "Digital Media and Cultural Practices." *Information Technology and Society*, vol. 8, no. 1, 2020, pp. 112-28.
3. Murugesan, M. "Modernism and Tamil Social Change." *Tamil Studies*, vol. 25, no. 3, 2018, pp. 78-95.
4. Muthaiah, R. *Tamil Culture and Festival Studies*. Gnanaodayam Pathippagam, 2015.
5. Parthasarathy, M. *Temple Festivals and Tamil Social Structure*. Kalachuvadu Pathippagam, 2019.
6. Perumal, K. *Temples of Tamil Nadu and Social Life*. Tamil University Publication, 2016.
7. Rajendran, K. "Pongal Festival: A Comparative Cultural Study." *Journal of Social Anthropology*, vol. 28, no. 3, 2015, pp. 45-59.
8. Selvarajan, N. *Tamil Festivals and Social Structure*. New Century Book House, 2016.
9. Sivagami, R. *Tamil Agricultural Lifestyle and Festivals*. Bharathi Pathippagam, 2014.
10. Srinivasan, K. "Festivals and Ethics in Tamil Society." *Journal of Sociology*, vol. 44, no. 2, 2017, pp. 89-104.
11. Subramanian, V. "Urbanization and Tamil Festivals." *Journal of Social Change Research*, vol. 12, no. 4, 2018, pp. 67-81.
12. Sundaramoorthy, S. "Traditional Literatures: A Sociological Reading." *Journal of Tamil Studies*, vol. 32, no. 1, 2020, pp. 101-20.
13. Velmurugan, S. "Restructuring of Tradition in Modern Tamil Society." *Contemporary Tamil Studies*, vol. 15, no. 1, 2021, pp. 112-30.
14. Venugopal, K. "Globalization and Tamil Cultural Change." *International Journal of Tamil Studies*, vol. 10, no. 2, 2019, pp. 45-62.

Copyright Holder:

© Author(s) (2026).

First Publication Right:

© Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

This article is under:

